

Notat om USA's skolereform "No Child Left Behind Act" (NCLB)

29. april 2008
Sags nr.:
003.223.011

På baggrund af oplysninger om det amerikanske undervisningssystem hovedsageligt fra officielle amerikanske hjemmesider (fx <http://www.ed.gov/nclb>, <http://nces.ed.gov> og <http://www.nagb.org/>) kan følgende oplyses om de amerikanske nationale test og staternes individuelle systemer:

I 1965 blev vedtaget et omfattende lovkompleks i USA (Elementary and Secondary Education Act, forkortet ESEA), som blandt andet danner ramme for store dele af finansieringen af det amerikanske offentlige grundskole- og ungdomsuddannelsessystem. Den amerikanske lovgivningsproces er således indrettet, at denne type af lovgivning skal revideres og genbeslattes med jævne mellemrum. Siden 1965 er loven blevet revideret og genbesluttet – inklusive finansiering - hvert 5. år.

Lovforslaget "No Child left behind" (NCLB) blev som led heri fremsat af Præsident Bush i 2001. Lovforslaget blev vedtaget i januar 2002 med begge partiers opbakning. NCLB bygger på fire principper:

- Øget ansvarlighed for resultater, ansvarliggørelse af stater og skoler.
- Flere valgmuligheder for forældre.
- Mere frihed og fleksibilitet for stater og lokalt.
- Mere fokus på, hvad der virker i undervisningen på grundlag af forskningsresultater.

Filosofien bag loven er, at høje forventninger og mål i sidste ende vil resultere i succes for alle eleverne. Loven kræver af alle staterne, at de med hver deres mere eller mindre sammenlignelige testsystemer evaluerer grundlæggende færdigheder hos alle elever fra 3. til 8. klasse hvert år, hvis staterne skal modtage finansiering fra denne lov. Disse resultater skal indberettes til det nationale center for uddannelsesstatistik (NCES), som offentliggør dem i en ensartet skabelon, så de fremtræder på en måde, der gør stater og skoler lette at sammenligne. Loven fastsætter således ikke en fælles national standard (det ville være i strid med den amerikan-

ske forfatning), som alle skal sigte mod, men foreskriver, at hver stat skal fastsætte sine egne mål baseret på egne målsætninger.

Ud over de enkelte staters målinger foretages hvert andet år nationale målinger for repræsentative udsnit af 4. og 8. klasseelever i læsning og matematik. Disse stikprøvebaserede test, som benævnes ”National Assessment of Educational Progress (NAEP)”, drives af NCES. NAEP-systemet blev grundlagt i 1988, men først i 2002 blev deltagelse i programmet knyttet til økonomiske tilskud til uddannelsessystemet i staten.

De amerikanske NAEP-test er almindelige serielle papirbaserede test, som er en blanding strækkende fra almindelige papirtest til mere avancerede testtyper. Nogle stater udvikler deres egne test, mens andre stater abonnerer på testprodukter udviklet og drevet i forskelligt regi. En af de større testudbydere af avancerede test er Northwest Evaluation Association (NWEA), som er en non-profit organisation med ca. 200 medarbejdere. NWEA har udviklet et it-baseret adaptivt testsystem, der anvendes af mange skoler og endvidere af enkelte stater som officielle stats-test (se www.nwea.org). Eksempelvis har Idaho besluttet kun at anvende disse test.

Testene – både de nationale og de statslige – er kriteriebaserede, hvilket vil sige, at der skal fastsættes faglige kriterier for, hvilken score der anses som et godt resultat.

Til sammenligning kan oplyses, at de danske nationale test er normbaserede. Her oplyses lærerne om, hvordan hver enkelt elev ligger i forhold til landsgennemsnittet.

Opgaven med at fastlægge det nationale ambitionsniveau er henlagt til et politisk udpeget organ ”National Assessment Governing Board”, der suverænt fastsætter disse standarder, som i øvrigt varierer en del fra fag til fag og klassetrin til klassetrin. Udgangspunktet er, at der for hvert fag og klassetrin fastsættes fire niveauer (svarende til karakterer): Below Basic, Basic, Proficient og Advanced. Kun en begrænset del af eleverne når over basic-niveauet.

NCES har gennemført analyser af overensstemmelsen mellem statsresultater og nationale resultater (NAEP) og konstaterer en næsten fuldstændig mangel på sammenhæng. Det kan således konstateres, at de stater, der scorer lavt i de nationale målinger, klarer sig relativt bedst i NAEP. Der er en statistisk forklaring herpå, idet de stater, der klarer sig godt i egne målinger, typisk har sat et lavt fagligt ambitionsniveau.

Hvert år skal skolerne redegøre for det årlige fremskridt (Adequate Yearly Progress – AYP). Ved utilfredsstillende resultater på en skole flere år i træk kan skolen blive sat under administration, og forældre kan blive tilbudt at flytte deres børn til bedre præsterende skoler. Det er almindeligt, at lærere belønnes på forskellig vis for gode elevresultater, og testresultater har en stor betydning for elevernes muligheder for videre uddannelse.

Alle statslige testresultater (både på skole og statsniveau) bliver offentliggjort sammen med en lang række andre oplysninger (økonomi, udgifter pr. elev, antal lærere osv.), og der bliver redegjort for, hvordan forskellige

elevkategorier (fx fordelt på etnicitet) har klaret sig. Resultaterne – som bliver offentliggjort på en sammenlignelig måde - tillægges stor vægt ved tildeling af midler fra centralt niveau og spiller en central rolle for regeringens vurdering af skolernes indsats. Testresultaterne danner grundlag for rangordning af skoler inden for staten. Elevernes individuelle bedømmelser offentliggøres dog ikke.

Desuden bliver NAEP-resultaterne for staterne offentliggjort på NCES's hjemmeside (<http://nces.ed.gov/nationsreportcard/states/>), og der er også på denne hjemmeside et særligt rapportsystem, som kan bruges, hvis man ønsker at sammenligne to eller flere af staternes testresultater (rangordning).

”No Child Left Behind” er meget omdiskuteret, og der er i USA en omfattende debat om effekten af loven. Regeringen erklærer, at loven virker og henviser til områder, som viser forbedrede nationale testresultater (NAEP).

Kritikerne vurderer, at de forbedrede testresultater, der er registreret, blandt andet skyldes, at der i undervisningen bliver fokuseret alt for meget på testene, og at der bliver snydt af både elever, lærere og skoler. Derfor kan de forbedrede testresultater ikke uden videre tages som udtryk for faglige fremskridt.